

РЕШЕНИЕ

№ 7415

гр. София, 04.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 15.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10278** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 57 от Закона за пътищата (ЗП).

Образувано е по жалба на „ОПТИКС“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от И. Ч., подадена чрез адв. Д. К. – САК, срещу Писмо, изх. № 53-00-975/27.09.2023 г., издадено от директора на Областно пътно управление – Пазарджик.

В писмото е обективизирано уведомление, че предстои демонтиране от ОПУ – Пазарджик, със съдействието на органите на МВР, на рекламно съоръжение, находящо се на път 2-37, за което се установявало, че попада в Поземлен имот № 55302.107.387, собственост на Община – Панагюрище.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на обжалвания отказ като издаден в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи се, че не е вярно твърдението на административния орган, а именно: че няма 120 м. до съседно рекламно съоръжение. Твърди, че тяхното рекламно съоръжение е изградено първо по време в сравнение с останалите сега съществуващи такива съоръжения. Сочи се, че рекламното съоръжение е изградено в съответствие с издаденото разрешение № РСПП-11/31.05.2022 г. Сочи, че изграждането на РС е станало в съответствие с местонахождението на съответните километри. Прави искане за отмяна на писмото.

Претендира присъждане на направените по делото разноски по представен списък. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Подробни съображения излага в становище по делото и в писмени бележки.

Ответникът – директорът на Областно пътно управление – Пазарджик, редовно уведомен, не се представлява. В писмо, изпратено от лице с юридическа правоспособност – Я. Б., редовно упълномощено, оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Сочи се, че поради техническа грешка неправилно било записано, че километричното положение на РС е „на км 84+024 ляво“, като следвало да се чете „на км 85+024 ляво“.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, II-ро отделение, 33-ти състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В следствие на писмо от Община – Панагюрище и представено от същата геодезическо заснемане – л. 16 и сл. от д. № 1038/23 г. на АС- Пазарджик, е издадено и процесното писмо изх. № 53-00-975/27.09.2023 г., издадено от директора на Областно пътно управление – Пазарджик.

По делото липсват данни да е извършвана някаква проверка от длъжностни лица от Областно пътно управление – Пазарджик, да е издаден съответен протокол или да са извършвани огледи или замервания на място. Т.е., изцяло въз основа на посоченото писмо на Община – Пазарджик е издадено процесното писмо.

По делото е прието разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламno съоръжение (РС) № № РСПП-11/31.05.2022 г., с което е разрешено на жалбоподателя да експлоатира РС в обхвата на път находящо се на път 2-37, „на км 84+950 ляво“, при условия, посочени в разрешението (л. 10 от д.). С констативен протокол № 15/16.08.2022 г., съставен от комисия и одобрен от директора е констатирано, че РС на дружеството се намира действително на път 2-37, „на км 84+950 ляво“, при спазване на съответните условия, посочени в разрешението.

При така установената фактическа обстановка, съдът като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е допустима. Предмет на проверка е Писмо, изх. № 53-00-975/27.09.2023 г., издадено от директора на Областно пътно управление – Пазарджик. Жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт по смисъла на чл. 21 ал.1 АПК, в който е обективизирано уведомление, че предстои демонтиране от ОПУ – Пазарджик, със съдействието на органите на МВР, на рекламno съоръжение, находящо се на път 2-37, за което се установявало, че попада в Поземлен имот № 55302.107.387, собственост на Община – Панагюрище. Актът е издаден от орган, в кръга на правомощията му, като с акта се засягат права и законни

интереси на жалбоподателя. Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок за оспорване от активно, процесуално легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: На основание чл. 168 от АПК съдът следва да извърши служебно проверка на законосъобразността на обжалвания ИАА на всички основания по чл. 146 от АПК. Оспореното в настоящото производство писмо се явява издадено от компетентен орган, с оглед посоченото основание в същото – чл. 57 от Закона за пътищата. Не е спазена обаче предвидената от закона писмена форма, като не се съдържат реквизитите посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК. В него са посочени изключително ограничени като обем фактически и правни основания за издаването му. Фактическо основание е посочено липсата на разстояние от 120 м от съседно РС и неправилно поставяне на съоръжението, като се сочи: „на км 84+024 ляво“. В същото време, от писмено становище по делото се установява, че поради техническа грешка неправилно било записано, че километричното положение на РС е „на км 84+024 ляво“, като следвало да се чете „на км 85+024 ляво“. В производството се установяват множество нарушения на производствените правила. Проверка на практика не е извършвана. Не са съставени констативни протоколи, като не са извършени съответни фактически установявания. На доверие са приети за достоверни твърдения на трето лице – [община], стъпващи на частно изготвено геодезическо заснемане. Не е извършена никаква проверка дали това твърдение отговаря на действителното фактическо положение в съответствие с правилата на чл. 35 от АПК, според който: „Индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

Настоящият състав намира счита, че при издаване на акта не са спазени административнопроизводствените правила като не са изяснени относими факти и същият е издаден при несъответствие с разпоредбите на материалния закон.

Нарушени са и чл. 34 и чл. 36 от АПК. Жалбоподателят не е уведомяван за образуване на производството. Не са събирани никакви допълнителни доказателства, липсва обсъждане на факти и обстоятелства по спора. По този начин се е стигнало до неверни фактически констатации, за което е налице и признание от процесуалния представител на адм. орган. Не става ясно защо не е извършена проверка – съпоставяне дали КП № 15/16.08.2022 г., съставен от комисия при адм. орган и одобрен от директора, с който е констатирано, че РС на дружеството се намира действително на път 2-37, „на км 84+950 ляво“, при спазване на съответните условия, посочени в разрешението отговаря на действителното фактическо положение, а се прима безрезервно твърдение на трета страна с приложени частни документи.

На следващо място, като правно основание в писмото е посочена разпоредбата на чл. 57, ал. 4, т. 4 от ЗП. Не става ясно обаче кое е действителното правно основание, което би могло някое измежду изброените в чл. 57, ал. 4, т. 1-3 от ЗП. Изложеното показва, че оспореното в настоящото производство писмо е издадено в нарушение изискванията на материалния и процесуалния закон, поради което същото следва да се отмени.

По делото са направени искания за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя по представен списък. Предвид изхода на спора, така направеното искане за присъждане на разноски е основателно и следва да се уважи по списък /неоспорен/, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, а именно: заплатена държавна такса в размер на 50.00 (петдесет) лв.; 1500, 00 лева платено адвокатско възнаграждение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на „ОПТИКС“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от И. Ч., подадена чрез адв. Д. К. – САК,

Писмо, изх. № 53-00-975/27.09.2023 г., издадено от директора на Областно пътно управление – Пазарджик;

ОСЪЖДА Областно пътно управление – Пазарджик, да заплати на „ОПТИКС“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от И. Ч., направените по делото разноски в размер на 1550 (хиляда петстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: